

הגה: מל בתוך ח' ימים וביום, יצא^ב.

דף עג:

עין משפט ד. יו"ד סימן שלא סעיף יט

יט. כא. תרומה גדולה בזמן הזה שהיא לשריפה משום הטומאה שיעורה בכל שהוא^פ.

הגה: ונותנה בזה"ז לכל כהן שירצה בין חבר בין עם הארץ והוא שורפה, ויכול להניחה^ע ולשורפה ולהנות ממנה בשעת שריפה, אבל זר אסור ליהנות ממנה גם בשעת שריפתה^ב, אבל שאר הנאות שאינן מכלות אותה מותרות גם לזר^ז.

הגה: תרומה שלא הוכשרה אסור לשורפה, ע"כ טוב להכשירה^ק קודם המירוה כדי שתקבל טומאה ויוכל לשורפה.

יט. כב. בשנה הראשונה מהשמיטה מפרישין מעשר שני^ר וכן בשנה השני^י

ג. וא"צ להטיף ממנו דם ברית כמו במלו בלילה, וכתב הב"י דשני דינים אלו סותרים זה את זה, ועיין בט"ז ובש"ך ובאות הקודם.

ס. דדוקא בתרומה הנאכלת חכמים נתנו בה שיעור, אבל לא כשהיא הולכת לשריפה שאז היא כדין תורה חטה אחת פוטרת הכרי. ש"ך ס"ק ל'.

ע. ולא חוששין שמא יבא לאכלה, לפי שהכהנים נזהרים בזה כיון שידוע לכל שאין היום תרומה שנאכלת. ש"ך ס"ק ל"א.

פ. אבל כהן שמדליקה ונהנה ממנה מותר גם לישראל ליהנות ממנה גם אם יצא הכהן משם כיון שהודלקה בהיתר. ש"ך ס"ק ל"ג.

צ. מפסחים כ"ג ע"א, ועיין בגאון אות מ"ו.

ק. בזילוף מים או אחד משבעת המשקין, ואז מותר לשורפה. ש"ך ס"ק ל"ד. אבל אחר מירוה שכבר נתחייב בתרומה אסור להכשירה לקבל טומאה שאסור לגרום טומאה לתרומה טהורה. ש"ך ס"ק ל"ה.

ר. ונותנו ללוי שנאמר ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל. וי"א שנותנו אף לכהן כן הביא הטור, והטעם שקנסו הלויים בימי עזרא על שלא עלו. ש"ך ס"ק ל"ז.

והרביעית ובחמישית, אבל בשלישית ובששית אחר שמפרישין מעשר ראשון מפרישין מעשר עני ונותנו לעניים, ואין בשתי שנים אלו מעשר שני. ועליו נאמר מקצה שלוש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך ^ש וכו' ובא הלוי כי אין לו חלק וכו'.

יט. כג. שנת השמיטה כולה הפקר, ואין בה לא תרומה ולא מעשרות כלל, ובחוצה לארץ שאין בה שמיטת קרקע מפרישין בשנת שמיטה, בארץ מצרים ובעמון ומואב מעשר עני ^ה אחרי מעשר ראשון ובארץ סוריא מפרישין בה מעשר שני ^א כמו ברוב השנים. ושנת השמיטה האמיתית היתה שנת השי"ג ^ב.

הגה: י"א אם עכו"ם מכר פירות בשביעית לישראל וגמר מלאכתו היה ביד הישראל חייבים בתו"מ ^ג, ומפריש מעשר עני כדין עמון ומואב.

ש. היינו שיבא הלוי ויטול מעשר ראשון ואח"כ והגר והיתום והאלמנה דסתמן עניים ויטלו את המעשר שני של שנה זו שהוא לעניים, ולא תאכלנו בירושלים כדרך שאר השנים אלא הם יאכלו ושבעו. ש"ך ס"ק ל"ט.

ת. לפי שהם סמוכין לארץ ישראל תיקנו במקום מעשר שני שיתנו מעשר עני, כדי שיבואו שם עניי א"י ויתפרנסו ממנו. ש"ך ס"ק מ"א.

א. שהיא רחוקה מא"י ואין עניי א"י יכולים לבא שם מפרישין מעשר שני כמו ברוב השנים. ש"ך ס"ק מ"ב.

ב. וכן ימנה לעולם ז' שנים אחר ז' שנים דקיי"ל שנת החמישים עולה לכאן ולכאן. ש"ך ס"ק מ"ג.

ג. ב"י בשם כפתור ופרח. ועיין בפ"ת שהביא בשם מהר"י מטרנאני בח"א סי' מ"ב שהארץ לסתור פסק זה.